

Попáренина *с. ж.* настой: Попарепина отъ синчець, отъ ру-
жж и пр. *Л. Д. 1871 р. 140.*

Попáрникъ *с. м.* родъ пирога изъ кукурузной муки съ сы-
ромъ: Въ дѣлникъ—зелникъ, а въ праз(л)никъ—попарникъ. *Кн. 17.*
Защо да ѣмъ попарникъ, дорде ми ъ зелникъ. *ib. 46.*

Попáрж *м. св.* **Попáрвамъ** *м. дл.* обварю, обвариваю; оболю,
обливаю чѣмъ-либо горячимъ: Турнѣ вода на огъня да клѣкне та да
попáримъ фасула.—Въ тоя день (31-ый Дек.) мѣсятъ царскъ питъ: за-
мѣсятъ брашно съсъ масъ или масло, турнать тѣстото въ една теп-
сиж, намазанъ съсъ жлътокъ отъ яйца, и като ся опече попарвжтъ ъ
съсъ медъ или захаръ, и ъ раздавать вечерьтъ по една чясть по съсъ-
дытъ и сродницятъ. *Ч. 29.* Попаренъ пѣтель Врозъ долъ бѣга. *Кн. 176.*
О поврежденіи, причиняемомъ растеніямъ инесмъ: Паднала сланá
есéна, Попáри горá зелéна.—Много е грижа Бога, че ще попари сла-
ната краставицитъ. *Ч. 135.* Попарила го сланата. (Преклжтъль, поскр-
налъ). *Кн. 111.* **Попáрж** *са* обварюсь, ошпарюсь, ожгусь (*въ собств.*
и переносн. см.): Попарено куче и отъ джждьтъ бѣга. *Кн. 111.* Оти-
дохме си, като попарени (*und mussten abziehen mit langer Nase*). *Рш. 14.*
И които сж се попарили отъ бѣломорскитъ ужасни лавринти, они
духатъ и на тиквенитъ листе — — Твоитъ горки мили рожби се по-
парихъ отъ безсѣвѣстни Яничари. *Пс. 9—10 р. 16.*

Попѣж *м. св.* спою. **Попѣвамъ** **Попѣйвамъ** *м. дл.* попѣ-
ваю: Кралъ Десно ли си говори: „Поней ми слуго, поней ми, Какъ си-
ноѣ што ми пееше На тая слатка вечера, Гости да ми развеселишъ. —
Я слуга ли му говори: Не можемъ кралу да ти попеямъ, Големъ си ка-
харъ я имамъ. *В. 349—50.* Догдѣ умра, попѣй ми тая пѣсень. *Рш. 36.*
Той, бѣдния сѣка вечеръ ни попѣва по една твърдѣ желовита пѣсень.
Ст. 20. Даскалътъ да знае тамъ въ черква да попѣйва, и то имъ ств-
га. *Зк. 12.* Първи ми пѣтли попяле, Първо ми лѣбе не дѣде. *Пс. 9, 91.*

Попивáчъ *с. м.* любитель выпить, пьянчужка: Многорасточ-
тельны разноски за посрѣщающа и многоврѣдители за попивающа. *Л.*
Д. 1872 р. 264.

Попинци *имя собств. мѣста:* Ты иди отъвждъ, азъ да седж
оттукъ, да ся срѣщнемъ на Попинци? Чопразе. *Ч. 120.*

Попѣтамъ *м. св.* 1) сирому: Що ъ? Що ъ това? попыта Тул-
ла. *Р. 71.* Нещо щж да ви попитам. *Д. 45, 63.* 2) посватаюсь: Попи-
талъ Петре 'уба'а Яна, Време ъ питалъ деветъ година, Не му ъ дале
на десетата. *М. 15а.*

Попѣж *м. св.* **Попѣвамъ** *м. дл.* попѣю, попиваю: Видишь ли
млады момчета, че обычатъ да си попинвать и да поскытвать тукъ—